

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Principia Juris Canonici : Ex Libro ... Decretalium Gregorii
IX. Pontificis M / Antehac In Alma & Archi-Episcopali
Benedictina Universitate Salisburgensi**

König, Robert

Salisburgi, 1725

VD18 80460526

38. De Jure patronatûs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61800](#)

rum Religiosorum, quod sint aedes sacræ, separata ab Ecclesia Monasteriali, in quibus Regulares Sacraenta administrant.

§. III.

Causa, ex quibus capellæ ad Monachos, diöcese Religiosos pertinent, sunt I. fundatio: quando cum autoritate, & consensu Episcopi, vel Episcopo Superioris eâ lege capella fundata est, ut per viros Religiosos in ea deferviat arg. c. qua semel causa 19. q. 3. II. privilegium & concessio Apostolica, cuius tenor & forma diligenter inspiciendi, ac servandi sunt. c. proo de Privilegiis. c. ad audientiam. de Decim. III. Unio, quâ Ecclesiæ, vel Capellæ Regularibus, aut eorum Mensis per Episcopum, vel Pontificem uniuertur. Clem. s. una 2. de Reb. Eccles. non alien. c. sicut unicè. de Excess. Pra. Quid autem sit unio & quotuplex, atque illa leitu de unitone necessaria, exposui ad Tit. ut Ecclesiast. benef. sine diminut. p. 1. IV. prescriptio 40. annorum; si quidem titulus concurat, sine titulo immemorialis; cum olim. tandem & ibi communiter Canonistæ, maxime Felin, & Panorm. de Prescript.

§. IV.

Effectus in eo conspicitur, quod Regulares in capellis, & Ecclesiis præsentim Parochialibus ad Monasteria pertinentibus Missarum solennia, ceteraque Divina officia peragere, & Sacraenta administrare possint. c. in paro- chia causa 16. q. 1. Wagnerek & Gonzalez ad c. 1. h. t.

quo differant jus patronatus Ecclesiasticum, & saeculare. 28. Quis su finis? 29. usq. 33. Quinam effictus juris patronatus. 33. 34. 35. Quibus modis jus patrona ius amittatur?

Cum institutio tam in Præbendis, quam in Religiosis domibus, ac Capellis Monachorum ad præsentationem Patroni fiat, de Jure patronatus sequitur.

§. I.

Ratio nominis Juri patronatus exstat in c. filii, & c. decernimus, causâ 16. q. 7. ubi patroni ideo tales dicuntur, quia ipsis defensio, & cura Ecclesiæ incumbit sollicita.

§. II.

Jus patronatus variè sumitur I. pro jure Manumissori competente in bona, & persona Liberti, ex eo quod sponte servum ex justâ servitute liberum dimiserit. rot. tit. ff. de Jure Patronatus. II. pro Jure Patronatus Advocatorum, qui, dum patrocinio suo causas litigantium tueruntur in judicio, patroni causarum salutantur. c. un. causa 15. q. 2. c. 6. de Transact. III. Et in prælenti pro jure, seu facultate præsentandi Clericum ad beneficium; quæ acceptio est hujus loci.

§. III.

Definitur jus patronatus, quod sit jus seu potestas præsentandi Clericum, instituendum ad beneficium vacans. Hostiens. in Summa h. t. n. 1. Germanis dicitur das Pfarrlehen/ oder Geistliche Lehrentrecht.

§. IV.

Dividitur Jus Patronatus I. in Ecclesiasticum, sæculare, & mixtum per c. cum autem 24 h. t. c. un. Eod. in 6.

Ecclesiasticum est, quod Collegio Ecclesiastico, vel personæ Ecclesiastice competit nomine & ratione Ecclesiæ, Monasterii, Capituli, dignitatis, vel beneficii, quod habet quantumvis fortè à Laico, ejusque bonis patrimonialibus originem traxerit; nam si postmodum titulo aliquo honesto, puta donatione, legato,

gatō, testamento, fundatione, in Ecclesiam, vel in Collegium Ecclesiasticum, vel in personam Ecclesiasticam intuitu Ecclesiae, dignitatis, aut beneficii Ecclesiastici translatum sit, jus patronatus Ecclesiasticum censebitur. d. c. un. §. verum. h. t. in 6. Barb. p. 3. alleg. 72. n. 128. Rota in una Valentina Beneficii 26. Martii. 1593. eorum Orano. Garc. tr. de Benef. p. 5. c. 1. n. 553, qui sub. n. 555. resolvit, quod jus patronatus competens Episcopo (idem est de aliis Prælatis) ratione dominii temporalis ad suam Ecclesiam pertinentis, Ecclesiasticum sit.

Saculare, seu laicum dicitur non tantum quod laico competit, sed etiam quod à Clerico ratione dotationis, aut fundationis ex bonis patrimonialibus, item ex Successione paterna, vel alio titulo saculari obtinetur. Text. Gloss. & Panorm. in c. cum dilectus 28. h. 1. Garc. l. cit. num. 592. Hoc tamen impræsentiarum notâ dignum est, quod advertit Honorius in Summa h. 1. n. 15. Jus patronatus tale præsumi, qualis est persona, qua bona fide possidet, adeò ut si possideatur à Laicis, præsumatur. Laicale, non obstante, quod ex fundatione, vel dotatione Presbyteri veniat. Malcardus de Probat. concl. 959, n. 12. arg. Gloss. in c. sint manifesta causa 12. q. 1. V. probando. Si vero possideatur à Clericis, Ecclesiasticum censeatur, per c. consultationibus h. t.

Jus patronatus mixtum est quod partim ad Ecclesiam, vel Clericum jure Ecclesiae, & partim ad Laicum pertinet; vel quod partim ratione Ecclesiae, partim ratione patrimonii competit. Pithing. h. t. n. 3. Hoc si Patroni inter se convenerint, quatenus alternis vicibus prætent, ut præscribitur in Clem. 2. h. 1. iuxta Joann. Andreae in c. cum in illis. §. fin. de Præbend. in 6. in eo casu. & pro ea vice, quâ Laicus prætentat, totum Laicale censebitur; pro ea vero vice, quâ Clericus, totum Ecclesiasticum: videtur enim tunc mixtorum natura, per hanc alternativam, pro illis vicibus reducta ad sua simplicia, si vero hac alternativâ non utantur,

sed simul & semel præsentent, in multis nat. ram potius Juris patronatus laicalis sapient, quam Ecclesiastici. Hinc neque examine per concursum in casu hoc opus, neque in eo reservationi Pontificie locus erit. Garc. de Benef. p. 5. c. 1. n. 582. in favorabilibus tamē tale jus patronatus mixtum pro Ecclesiastico habendum esse, ita ut laicus quoque semel tempore ad præsentandum fruatur, docet Clariss. P. Martinus Reisch in diff. de Jure Patron. c. 2. §. 1. n. 5.

II. Dividitur Jus Patronatus in hereditarium & gentilitium, seu familiare. Hereditarium est, quod transit ad quoscumque hæredes etiam extraneos. c. 3. h. 1. Et tale in dubio semper præsumitur, ut notat Panorm. in c. cum saculum 13. h. t. Barb. F. E. V. lib. 3. c. 12. n. 20. Rota deo. 756. n. 1. p. 2. & dec. 72. n. 1. 10. n. 3. p. 2. Recen. Gentilitium est, quod certa tantum familiae competit, & relictum est, sive quod tantum transit in illos, qui sunt de genere Testatoris, vel Fundatoris. Barb. d. c. 11. n. 22. Et tale esse præsumitur, quoties in ejus provisioribus specialiter fuit habita mentione familie, & descendientium, nunquam vero hæreditariae qualitatis: aut si per spatium centum annorum nullus extraneus, aut foemina in eo præsentavit: quandoquidem ad hanc qualitatem, scilicet gentilitium esse jus patronatus, leviores sufficiunt probationes, cum non agatur de substantia hujus juris, sed tantum de pertinentia. Barb. cit. loc. ubi allegat decisionem Rotæ. Gratian. diff. de forens. c. 571. n. 17. & 19. Cæsar de Panimoll. dec. 137. n. 24. Cels. dec. 136. n. 7. & seqq.

III. Dividitur in personale, & reale. Illud per sona fundatoris, vel heredis ejus coharet, ubicunque existerit. Hoc castro, vel prædio, aut similibus bonis coharet, & non ad hædem tantum, sed quemcumque possessorum Castri, Prædii aut ejusmodi bonorum transit. Clariss. P. Martin. Reisch d. c. 2. n. 4.

IV.

IV. *Dividitur in activum, & passivum, Jus Patronatus activum est, per quod fit, ut beneficium conferti nequeat, nisi talis vel talis præsentet. Passivum, quando certi de aliqua familia sunt præsentandi, nec alius extraneus præsentari, vel institui potest, quamdiu idoneus Clericus de familia adest. Et de hoc posteriori non est in proposito magna quæstio, cùm fundatoris intentio præ omnibus sit attendenda.*

§. V.

10) *Causa efficiens juris patronatū est vel remota, vel proxima.*

Remota est Jus Canonicum: quamvis enim iure stricto, & vi veterum Canonum jus præsentandi ioli Epilcupo competat. c. quacunq[ue] causā 10. q. 1. c omnes Besilita. causā 16. q. 7. ipsa tamen Ecclesia vult eam facultatem suis Beneficioribus etiam Laicis in gratitudinem impetriri, hominumque ad hæc pia officia voluntatem excitare c. decernimus. causā 16. q. 7. Refertur autem ejus origo ad Urbani Pontificis tempora, qui floruit Anno 226.

11) *Proxima sunt modi, quibus jus patronatū acquiritur. Et hi alii sunt, quibus constituitur ali quibus ad alios transfertur.*

Modi, quibus primiū constituitur jus patronatus, sunt tres: nempe fundatio, construacio, & locatio, qui singuli disjunctivè sufficiunt ad acquirendū jus patronatū, prout in hoc titulo iura palliū hæc tria distinguunt, & Trid. Iff. 14. c. 12. de Reform. foundationem & constructionem conjunctivè requirent per Iff. 25. c. 9. de Reform. explicatur, ubi hæc disjunctivè requiruntur; imò c. 3. h. t. iolius fundationis. c. 25. verò iolius constructionis meminit. Malcard. de Probat. concl. 59. num. 34. Covar. pratt. quest. c. 36. n. 6. aliquique cum Clariss. P. Martin. Rech. cit. c. 3. n. 9. quia non minus propriè Ecclesiam ædificare dicitur, neque minus eidem beneficium præstat, qui collapsam reædificat, quām qui primiū eandem construxit. per c. 7. de Judais. ubi tradunt Interpp. favorabilius esse destruam reædificare, quām de novo construere. Æquum tamen omnino est, ut Episcopus, priusquam in reædificationem, ab alio faciendam, consentiat, ea de re admoneat antiquum Ecclesiæ Patronum, eumque idem facere volentem, præ quovis extraneo admittat. Fagn. loc. cit. Garc. d. n. 51. & alii arg. c. portat. de Locat. & Conduct.

12) *Porto fundare dicitur Ecclesiam ad effectum acquirendi juris patronatū, quando quis*

assignat fundum, in quo construi debet. c. nobis. 25. & ibi communiter Dī. h. t. c. 2. causa 18. q. 2. Jacob Pignatell. consultat. 113. sub n. 5. Ubi satis notabile, quod Ecclesia, in qua capella, vel Altare ædificatur, atque in perpetuum titulum beneficium erigitur, in iure præsentandi concurrat cum dotante, vel ædificante, quia scilicet fundum contulit ex hypothesi, quod in Ecclesia beneficium erectum sit; Panorm. in cap. 3. de Eccles. adif. n. 11. utut praxis subinde contrarium ostendat, & ordinariis sibi capellarum, ac beneficium erectores jus præsentandi usurpent; id tamen per inadvertentiam, & ignorantiam Rectorum Ecclesiæ contingere putat ibidem Panormit, vel rectius per contrariam consuetudinem locorum, quam rationabilem esse, & valere testatur Barb. c. 9. n. 41.

Construere Ecclesiam dicitur, quando quis pro ea ædificanda, ac construenda expetas, sumptusque facit. d. c. nobis 25. h. t. c. Monasterium, causa 16. q. 6. Idem est, si quis expensis suis Ecclesiam reparet, ac reficiat, modo reparatio cum Episcopi consensu fiat, & Ecclesia funditus destruxta sit, ita ut novā indigeat consecratione. Garc. de Benefic. p. 5. c. 9. n. 51. Fagnan. in c. quoniam. 3. n. 57. h. t. Clariss. P. Martin. Rech. cit. c. 3. n. 9. quia non minus propriè Ecclesiam ædificare dicitur, neque minus eidem beneficium præstat, qui collapsam reædificat, quām qui primiū eandem construxit. per c. 7. de Judais. ubi tradunt Interpp. favorabilius esse destruam reædificare, quām de novo construere. Æquum tamen omnino est, ut Episcopus, priusquam in reædificationem, ab alio faciendam, consentiat, ea de re admoneat antiquum Ecclesiæ Patronum, eumque idem facere volentem, præ quovis extraneo admittat. Fagn. loc. cit. Garc. d. n. 51. & alii arg. c. portat. de Locat. & Conduct.

*Dotare Ecclesiam dicitur, quando quis Eccle- 14
siam*

siam fundatam, & constructam sine dote suffi-
cienter dotat, ac redditus, seu annuos census,
ad celebrationem Sacrorum, sustentationem
personarum servitio Divino dedicatarum, &
ad alia Sacrae aedi necessaria, in perpetuum
assignat. *c. filii. 3. I. causa 16. q. 7.* Hac do-
tatio an ante, vel post consecrationē interveniente
consensu Episcopi fiat? parum interest favore
enim Ecclesiæ indotata retrotrahitur, & fin-
gitur, ac si ab initio ante consecrationem facta
tuisset. Panorm. *in c. quoniam. b. t. n. 9.* Garc.
Azor. & alii apud Pirhing *Eod. n. 11.* Certè
qui post primam dotationem agros, & quæ-
cunque bona Ecclesiæ donat, etiam eā condi-
tione, ut fundi dotales fiant, benefactor dura-
taxat Ecclesiæ, non patronus censemur, quam-
quam id, quod donatum est, plus sit, quam
quod primitus in dotem datum erat; cùm do-
tantes non propter quantitatē rei donatae Pa-
tronis, & fundatores dicantur, sed quia ipsam
Ecclesiā quodammodo à non esse ad esse per-
ducunt. Gloss. *in c. plementis. 26. causa 16. q. 7.*

Altioris inquisitionis est: an adhuc ut jus pa-
*tronatus ex fundatione, adificatione, vel do-
tatione* acquiratur specialis reservatio, & consen-
sus Episcopi requiratur? Re. consensum quidem
Episcopi respectu ipsius fundationis, adificationis, & dotationis omnino necessarium esse,
ad eo ut jus patronatus non acquiratur, qui sine
prærequisita autoritate, & licentia Episcopi
Ecclesiā, vel beneficium fundat, adificat, aut
dotat. *c. nobis. 25. b. t. c. 26. & 27. causa 16.*
q. 7. sufficit tamen consensus etiam ex post-
facto accedens, ut si Episcopus templum sine
consensu suo prævio adificatum, postea acce-
petet, & consecrari jubeat. Panorm. *in c. cura-
not. ult. b. t.* Gloss. & DD. *in c. edoceri. de Re-
script.* Imò in dubio ex diuturnitate tempo-
ris intervenisse præsumitur. Garc. *de Benef.*
p. 5. c. 9. num. 27. De cætero tamen non re-
quiritur, ut super ipso jure patronatus tracta-
tus, vel concessio Episcopalis intercedat, quia

ipso jure per fundationem, adificationem, aut
dotationem cum authoritate Episcopi factam
jus patronatus obtinetur, nullà de eodem men-
tione, aut reservatione factâ, dummodò con-
trarium actum, sive expresse jus patronatus
remissum non sit. *d. c. 25.* & est communis-
ma DD. teste Garc. *cit. c. 9. n. 62.* quidquid
unus aut alter in contrarium docuerit.

Modi quibus jus patronatus semel legitime *16*
quæsitum, & constitutum in alios transtertur,
quatuor præcipue assignantur: scilicet *Suc-
cessio, Donatio, Permutatio, & venditio;* hinc
triti illiversiculi à Gloss. *in c. cum faculum. b. t.*
allegati:

*Jus patronatus transire facit novus heres
Res permutatu, donatio, venditioque.*

Successione jus patronatus transferitur in
hæredes. Est autem hac in parte obseruanda
forma fundationis, & primæ conventionis
cum Episcopo Ecclesiæ factæ; potuit enim
fundator vel omnino remittere jus patronatus
vel sibi tantum, filiis, aut familiarie sua reserva-
re; regulariter autem non solum filiis fundato-
rum, ut videatur innuere *c. filii causa 16. q. 7.*
sed etiam quicunque hæredes extranei, &
hæredum hæredes in infinitum succedunt in
jure patronatus. Innocent. *in Rubri. b. t. n. 4.*
Panorm. *in c. cum faculum eod. n. 5.* Succedunt
autem secundum stirpes, ita scilicet, ut siplu-
res ab uno ex Patronis hæredes relieti sint,
omnes simul sumpti unicam duntaxat habe-
ant vocem in præsentatione Rectoris Clem. 2.
& ibi Interpp. *b. t.*

Donatione jus patronatus transfertur in Do-
natarium aliquando cum, aliquando sine con-
senso Episcopi: etenim si jus illud sit reale, &
annexum universitati, istâ alteri donata, ipsum
quoque in Donatariū transferri, licet Episcopi
consensus non interveniat, facile concedunt
DD. arg. *c. 13. b. t.* Si vero personale sit, ut va-
lide donetur Laico, opus est consensu Episcopi
arg. *c. un. b. t. in 6.* ubi dicitur, efficacem esse

cen-

confendam donationem juris patronatū à Laico Ecclesiæ, vel loco Religioso etiam siue consensu Episcopi factam; ergo à contrario inefficax erit, si fiat à Laico loco non religioso sine consensu Episcopi. Panorm. in c. illud.

h.t. Barb. J. E. U. lib. 3. c. 12. num. 246. Excepitur casus, quō plurimi Compatronorum unus jus patronatū alteri remittit, quod liberè, & Episcopo non requisito fieri posse, docet Gloss. in c. 14. V. contulisse. h.t. Barb. ibid. n. 4. arg. Clem. 2. b. t.

¶ Permutatione, ut ritè transferatur jus patronatū, necessum est, ut permuteatur cum alio jure patronatū, vel simili jure spirituali, aut quod connexum est spirituali, quia de spiritualibus ad temporalia improbatum permutatio tamquam simoniaca in c. ult. de Rer. permut. Iuliper requiritur ad ejusmodi permutationem consensus Episcopi, ut fraudibus obviatur, cum facile fingi posset permutatione, quæ tamē revera foret venditio, & sic simonia committeretur. Barb. de Offic. Episc. alleg. 71. n. 21. Panorm. in c. illud. & in c. querimoniam. cum Joan. Andr. & Hostiens. h.t.

¶ Venditione transfertur jus patronatū, si universitas, aut castrum vendatur, cui jus patronatū cohæret; tametsi enim hoc jus ut propter spirituale per se, & solitarie vendi nequeat absque viito simoniæ, si tamen reale sit, & bonis v. g. oppido, villa, aut castro habenti capellam annexam, aut in hæreditate, castro, villa, aut oppido vendi potest, modò intuitu illius pretium non augeatur, nec alias temporalis respectus habeatur. Text. & DD. in c. 7. 10. 13. b. t. Neque ad hoc, ut jus patronatū accessoriè vendatur specialiter de eadem conventionem, aut mentionem fieri oportet, sed hoc ipso, dum v. g. castrum, aut villa venditur & non specialiter excipitur, eo ipso in contrarium veniet, & ad emptorem transibit, juxta c. 7. & ibi Gloss. & Panorm. n. 1.

KÖNIG IN DECRET. LIB. III.

§. VI.

Subiectum Juris patronatū sunt ii, quibus 20 competit. Potest autem competere omnibus tam Laicis, quam Clericis, qui non speciali jure excluduntur. c. 3. & 25. b. t.

Nec refert I. mares sint, an fæminæ? nam & fæmina juris patronatū capaces sunt, per Text. in c. fin. de Concess. prab. c. ex literis. c. nobis. & ibi Panorm. h.t. Garc. de Benefic. p. 5. c. 9. n. 142. Hinc si jus patronatū sit hæditarium, imò etiam gentilium fæmina quoque in eodem succedit: cum, si Riccio in Prax. p. 1. resol. 169. fides, jus quæsumum sub hac forma: *mibi & fratribus, ac eorum hæribus,* etiam sorores complectatur. per l. fratres. C. de Inoffie. testam. & l. tres fratres. & ibi Gloss. ff. de Patr.

Connexa difficultas est: utrum si mulier in 21 dotem det castrum, in quo jus patronatū habet, vir durante matrimonio præsentare possit an mulier? Zoël. h.t. n. 36. Layman. in Theol. moral. lib. 4. tr. 2. c. 13. q. 7. n. 18. aliisque plures præsentationem attribuunt Marito, tanquam Domino civili rerum dotalium. Panor. in c. fin. de Concess. prab. Azor. Instit. mor. tom. 2. lib. 6. c. 21. q. 16. probabilius in præsentando uxoreti præferunt Marito: licet enim jus patronatū transeat regulariter cum universitate honorum per c. ex liberis h.t. dos autem sit aliqua universitas; quia tamen originaliter dos tantum debetur propter fructus ad compensationem onerum matrimonii. l. 20. C. de Jure dot. jus patronatū verò potius sit quidam honor, quam fructus re ipsâ æstimabilis, penes uxorem manebit jus præsentandi.

Neque refert II. pubes quis sit, an impubes. Azor. cit. c. 21. q. 14. Layman. loc. cit. & siquidem pupillus infans sit, ejus nomine Tutor præsentabit. Garc. de Benef. p. 5. c. 9. n. 193. si verò infantiam egressus, & septen. major sit, in præsentando Tutori præfertur: tum quia est Domin⁹ hujus juris & constitutus

Pp

in

in hac ætate etiam sponsalia de futuro per se contrahere potest. *tot. tit. de Despons. Impub.* cum quia sicut patria, ita nec potestas tutoria in spiritualibus locum habet per ea, quæ notantur *in c. fin. de Judic. in 6.* non enim spiritualia ad ministrat tutor, ut advertit Gloss. *in c. ex eo. V. Suffragium. de Elec.* *in 6.* attamen ex communis latem de honestate Pupillus authore Tute præsentare debet. *Gloss. in c. decernimus. causâ 16. q. 7. Garc. loc. cit. Zoël. h. t. n. 40.*

23 *Nec rescr. III. sive legitiimi sint, sive illegitiimi: nam etiam Spurii juris patronatus capaces censentur, ex quo nullibi prohibentur, & generaliter disponitur in c. pia mentis. c. quicunque. c. filii. causâ 16. q. 7. quemcunque Christianum fundantem, dotantem, aut exstuentem Ecclesiam jus patronatus acquirere; & sine dubio spurius est capax hæreditatis, ab extraneo acquirendæ; ergo & juris patronatus.* Azor. *tom. 2. Inst. moral. lib. 6. c. 21. q. 15.* Neque impedit, quod incapax sit bonorum, beneficiorum, ac officiorum publicorum: nam hoc solummodo verum est de officiis, honorib[us]que verè publicis, & maximè secundūm electionem, & optionem publicam acquirendis, non impropriè dictis, & in aliquam remunerationem, & compensationem primordialiter concessis.

24 Excluduntur Judæi, pagani, hæretici. Azor. *d. lib. 6. c. 21. q. 7. & 8. Panorm. in c. nobis. h. t. Text. & Gloss. in c. frequentibus. in c. pia mentis. c. quicunque. causâ 16. q. 7.* cùm enim pagani & Judæi sint extra Ecclesiam, juris patronatus, sùd modò spiritualis, incapaces sunt: & in cit. cap. mentio fit de solis Christianis, quæ qualitas Christianitatis, cùm vacet in his personis, merito rejiciuntur, utpote requisita qualitate destituta. *Quoad hæreticos de jure scripto res etiam expedita est:* nam ob hæresim omnia illorum bona ipso jure confiscata sunt, consequenter etiam jus

patronatus ad fiscum abibit. *per c. cùm secundūm leges. de Haret. in 6. Azor. & Panorm. cit. loc.* In praxi res est difficilior maximè in nostra Germania, ubi certa sectæ hæreticorum tolerantur, neque hanc poenam incurunt: quippe ex quo sunt capaces hæreditatum, etiam juris patronatus capaces dixeris, quod cum universitate, ut est hæreditas, transfit: maximè quia constat, in aliquo Monasteriis Sueviæ Comites Acatholicos hodie dum prætendere, & possidere jus Advocatis, ex eo solum, quod sui majores tunc Catholicci, idem adepti sint, quibus illi, utpote legitiimi hæredes, in omne jus, quod habeant, successere. Mallem tamen afferere, Ecclesiam, & ordinarios locorum de rigore juris eos posse repellere à præsentando, quandoquidem Ecclesia nunquam consensit in illorum confederationem, & liberum commercium cum Catholicis habendum, atque de Jure Canonico æquè in poenam suæ sectæ omnibus suis bonis privaturn. *per d. c. cùm secundūm leges de Haret. in 6.*

§. VII.

Objectum juris patronatus sunt Ecclesiæ, circa quas jus patronatus ex fundatione, constructione, aut donatione competit. Ubiscernenda Ecclesia collegiata, seu conventualis à non collegiatis. *Collegiata, seu conventualis* appellantur, in quibus plures Clerici seu Sæculares, seu Regulares commune sigillum habentes, tanquam fratres, constituant unum collegium, sive potius tanquam membra unum corpus Ecclesiasticum, cuius caput est Prælatus, qui de Jure communi à collegio eligendus est. *per c. 1. de Elec.* In hujusmodi Ecclesiis, eti fundatione, aut donatione jus patronatus acquiratur quoad honorem, aliosque similes effectus; jus tamen præalentandi, vel nominandi Prælatum sine Sedis Apostolicæ consensu non obtinetur. *c. nobis & ibi Panorm. n. 9. Barb. n. 3. & Fagn. n. 14. Non colla-*

nigistavocantur, in quibus unus, vel etiam plures Clerici, seu Beneficiati singulares, commune sigillum non habentes diversis officiis, & ministeriis deputati, & uniti Ecclesiæ Rectori subjecti deserviunt, quin efficiant unum collegium, seu corpus, cuius caput sit Praeful ab ipsis eligendus. Laymann in d.c. I. & Elet. n. 1. In hujusmodi Ecclesiis jus patronatus non tantum quoad honorem, seu precedentiam, sed & quoad jus Rectorem, & alios beneficiatos praesentandi patronum consequi, pro judicato habetur.

§. VIII.

26 Forma juris patronatus alia est generalis, alia specialis.

Generalis in eo posita est, quod sit jus spirituali annexum, honorificum, onerosum, & utile alicui competens in Ecclesia, eò quod de Ordinarii consensu eam construxerit, fundaverit, vel dotaverit, aut id à suis Majoribus, vel Antecessoribus factum fuerit.

27 Specialis consistit in differentia, quā inter se differunt jus patronatus Ecclesiasticum, & secularare. Differunt autem I. quod patronus Laicus ad beneficium vacans plures, vel simul vel successivè, re adhuc integrâ & nondum factâ institutione; Ecclesiasticus verò non nisi unum praesentare possit. c. 5. & 24. h.t. Quemnam autem ex pluribus praesentatis Episcopus eligere, & instituere teneatur? dictum est supra ad tit. de Instit. n. II. II. Differunt, quod Patronus Ecclesiasticus ad praesentandum habeat semestre, tametsi jus praesentandi à Laico sibi donatum adeptus sit. c. 22. h.t.

c. un. Eod. in 6. & ibi Gloss. Laicus verò tantum quadrimestre, siquidem nomine proprio & non procuratorio loco Clerici praesenteret. c. 3. & 27. h.t. Quod temporis spatum eattenu extendimus, ut tametsi Patronus sive Laicus, sive Ecclesiasticus aliquem jam ante praesentaverit intra quadrimestre, vel semestre, si tamen is non prosequatur suam praesen-

rationem, admissionem, & institutionem, possit patronus tempore illo elapsio aliud, praesenterre, quandoquidem negligentia praesentati non debet redundare in præ judicium Patroni. Zerol. in præ. Episcopal. V. jus patronatus. 2. p. III. Differunt, quod Patronus Laicus non obstante decreto Trid. sess. 24. c. 18. de Referm. pro libitu ad Parochiam Clericum aliquem praesentare possit, qui per Examinateores ad concursum destinatos tantum examinari, & dignus repertus ab Ordinario institui debeat; econtra si Patronus Ecclesiasticus sit, concursus locum habeat, ut prolixè tradidimus ad tit. de Concess. Prab. n. 29. IV. Differunt, quod Papa juri patronatus seculari derogare non soleat, Legatus verò non possit. c. 28. h.t. & ibi Panorm. n. 3. Barbos. n. 3. feci de Ecclesiastico; propterea, ne Laici à foundationibus abstereantur, & jus patronatus contemniant, si illud non facile eludi posse videant. V. Differunt, quod probabiliter solus patronus Ecclesiasticus privetur jure suo pro illa vice, si inidoneum praesentaverit. c. 2. ibi: minùs idonea persona de Suppl. neglig. Prælat. non item Laicus per satis clarum texum in c. cùm vos. de Officio Ordinarii & ibi Panorm. Barb. de Offic. & potest. Episc. p. 3. alleg. 72. n. 105.

§. X.

Finis, ob quem Ecclesia jus patronatus trahuit, est, ut eos, qui pio affectu ducti res suas Ecclesiæ dedicarunt, aliquo saltu jure, tanquam perpetuo voluntatis & pietatis monumento remuneraretur.

§. XI.

Effectus juris patronatus sunt iura, quæ ex eo Patronus consequitur, vide licet jus honorificum, utile, & onerosum juxta dictos illos versiculos.

Patrono debet honor, onus, emolumentua,

Praesentet, præstet, defendat, alatur egenus.

Primus itaque effectus est honor, quem patronus obtinet in Ecclesia juxta c. pia caus. i. 16.

q. 7. quia in ista eidem debetur sedes honorabilior, locus dignior & prioritas in processionibus, in lusciendâ pace, thurificatione, & aliis actibus similibus. Barb. *J.E.U.lib.3.c.12.*
n. 215. Extra Ecclesiam etiam ab istius Rectore, vel Administratore honorandum esse Dd. passim tradunt.

30 Secundus est onus, seu cura defendendi Ecclesiam, ne bona ejus indebet dilapidentur, vel ad alios, quam à fundatore destinatos usus convertantur. *c. constitutum causâ 16. q. 9.*
c. filii causâ 16. q. 1. Barb. *J.E.U.lib.2.c.2.* At in iis, quæ ad Sacramentorum administrationem spectant, nullatenus se ingerere præsumat Patronus, saltem laicus; neque visitationi ornamentorum Ecclesiae, aut bonorum stabilium, seu fabricarum proventibus se immisceat: nisi quatenus id ei ex institutione, aut fundatione competit. *c. noverint. causâ 10. q. 1* Concil. Trid. *sess. 24. de Reformat.*
c. 3. in fine.

31 Tertius effectus est utilitas redundans in Patronum: quia si patronus vergeret ad inopiam, Ecclesia teneretur eum p.æ reliquis pauperibus ex redditibus, qui detractis necessariis impensis superfluit, alere, ac juvare *c. nobis.*
b. t. c. quicunq. 30. causâ 16. q. 7. æquissimâ ratione, quâ ad remunerandum iis obligati sumus, à quibus beneficium accepimus. arg.
l. 26. §. 12 ff. de Condit. indebit.

32 Quartus demum, & præcipuus effectus est facultas præsentandi Clericum ad beneficium vel Ecclesiam vacanter, quæ Patrono ita competit, ut intra tempus à jure indultum ad præsentandum, ipso contradicente, veletiam ignorantem, ab Episcopo, vel alio, qui jus instituendi habet, facta Clerici institutio ipso jure irrita sit, ac proinde hâc non obstante in Ecclesia, vel beneficio instituendus sit alias Clericus idoneus à Patrono reclamante intra præscriptum tempus postea præsentatus. *c. 14. b.*
t. c. decernimus causâ 16. q. 7. Rochus de

Curte *V. honorificum, n. 3.* & Ego supra de Institut. *n. 15.* Porro se ipsum Patronus nec per se, nec per alium à se delegatum præsentare potest, etiamsi Clericus sit, & idoneus. *c. 26. b. t. suum tamen cognatum, quin & filium præsentare nullo jure prohibetur. arg.*
c. 15. Eod. & ibi Gloss in *V. concedere.* Panormit. ad idem *n. 3.*

§. XII.

Contraria Jurispatronatus sunt modi, qui bus amittitur. Amittitur autem vel propter defectum fundamenti, vel propter delictum, vel propter non usum, ac subiectum præscriptionem.

Propter defectum fundamenti amittitur jus patronatus I. si Ecclesia sine spe reædificationis planè pereat, aut dos ei adimatur, quandoquidem non entis nullæ sunt qualitates. Barb. *J.E.U.lib.3.c.12.n.254.* Zoël. *b. t. n. 68.* II. Si cum Patroni consensu ex Ecclesia patronata fiat Monasterium, vel Ecclesia collegiata, cum in his non præsentatio, sed electio obtineat. Butr. *in c. 25. b. t. n. 26.* Vallenfis *f. 7. n. 5.* III. Si Ecclesia patronatu obnoxia alteri Ecclesiae, vel Monasterio sine juris reservatione uniatur: quia Ecclesia unita alteri censetur quasi extincta. Pirrhing. *b.t. n. 138.* Zoël. *n. 68.*

Propter delictum jus patronatus amittitur 34
I. Si Patronus incidat in heresim, Schisma, apostasiam, aut crimen læsa Majestatis: cum propterea omnia bona confiscentur. *c. fin. de Hæret.* Panormit. *in c. cum laicib. t.* II. Si quis per se, aut per alium temerario ausu Prælatum, Rectorem, vel Clericum Ecclesia patronatæ occidat, vel impias in illos manus iniiciat vulnerando vel alia enormi læsione offendendo: *c. 12. de Pænis & ibi Panormit.* ut tamen privatio ex hoc capite delicti effectum habeat, sententiâ Judicis declaratoria opus est, licet delictum fuerit notorium. Gail. *2. observ. 51. n. 6.* III. Si se scienter, & ma-

litio-

litiose ingrat quoad perceptionem fructuum beneficii, sive deinde in propriis usus convertat, sive tactum impedit, ne ad Beneficiatum perveniant; qui talis præter privationem juris patronatus etiam excommunicationem incurrit. Trident. sess. 22. de Reform. c. 11. §. quodlibet ejusdem Ecclesie. & ibi Barb. IV. Si Patronus contra sanctiones canonicas venditione, aut alio quoque modo prohibito jus patronatus in specie in aliud transfert. Trident. sess. 25. de Reform. c. 9. ¶ ut dictum & ibi Barb. Pialec. in Prax. Episc. p. 2. f. 4. l. n. 37.

¶ Propter non usum (intellige positivum, non mere negativum) ac prescriptionem perditur jus patronatus, si Patronus tanto tempore, quantum de jure requiritur ad præscriptiōnem, præsentationes de Rectore Ecclesiæ facere, cum posset, omisit, & duabus saltē viis Rector fuerit sine præsentatione institutus. Panormit. consil. 106. vol. 2. Barb. J.E.U lib. 3. c. 12. n. 257.

TITULUS XXXIX. De Censibus, Exactionibus, & Procurationibus.

Quemadmodum *Jus patronatus*, ita & *census*, *exactiones*, & *procurationes* onea sunt Ecclesiārum, ac beneficiorum Ecclesiasticorum, de quibus proinde hic sigillatum.

Pars I.

De Censibus.

SUMMARIA.

1. *Censūs homonymia.* 2. *Definitio.* 3. *Dissilio.* 4. *usq.*
9. *Quinam possunt imponere censum?* 10. 11. *An*
& *quatenus census possit exigī a Monasteriis, aut*
Parochiis incorporatis? 12. *Iz quibus rebus census*
constitui possit? 13. *Adferuntur requisita ad cen-*
sūm imponendum? 14. *Quis sit finis censūs?* 15. *An*
censū remitti possit?

§. I.

Vocabulum *census* non uno semper significatur, sed varie pro cuiuslibet instituto à variis accipitur, ut id ipsum Comentatores accusat ad h. t. notare solent. Hic loci significat pensionem annuam ex redditibus Ecclesiasticis in recognitionem subjectionis, aut beneficii solvendam. In qua acceptatione.

§. II.

Definitur *census*, quod sit pensio, quæ de 2' proventibus Ecclesiæ, Monasterii, aliorumve piorum locorum Prælatis in signum subjectionis, vel patronis in recognitionem beneficii, vel aliis ex alia justa causa persolvitur.

§. III.

Dividitur *census* in novum, & antiquum, 3 Novus est, qui ab initio non fuit impostus: vel qui non solvit regulariter ab aliis Ecclesiis: aut qui imponitur ex causis de Jure Canonico non proditis. Hostiens. in Summa h. t. n. 4. Honorius eod. r. n. 6. Antiquus dicitur, qui ab initio, id est, tempore foundationis, consecrationis, vel concessæ exemptionis constitutus est. Potissima autem, & principalis species *census* est *cathedraticum*, quod nihil aliud est, quam certa summa, scilicet duo solidi (id est aurei rheenani, vulgo Gold-Gulden. c. 16. de Offic. Ordin.) singulis annis in recognitionem cathedrae Episcopalis præstanta; & quia olim in Synodo deponi debebat, etiam *Synodaticum* appellatur.

§. IV.

Causa efficiens censūs est is, qui illum imponit. Potest autem

I. Sine dubio imponere S. Pontifex; quod plerumque facit in signum & argumentum indultæ libertatis, & protectionis. c. recepi- mus. de Privileg. c. constitutus. de Religio- domib.

II. Episcopus, quando remittit iura Episco- palia. d. c. constitutus, quæ remissio, ut legiti- mè fiat, fieri debet auctoritate Superioris, &

cum

Pp 3